

ශ්‍රී ලංකාවේ වර්ගවාදී යුද්ධයට ඉන්දියාව සහාය දුන් බව හිටපු තානාපති පිලිගනී

Former diplomat admits India's role in Sri Lankan communal war

විජිත් සමරසිංහ විසිනි

2017 පෙබරවාරි 10

හිටපු ජ්‍යෙෂ්ඨ ඉන්දියානු තානාපතිවරයෙක් වන ශ්‍රී ලංකා කොමසාරිස් මෙන් විසින් මැතදී රචිත පොතක් මගින්, බෙදුම්වාදී එල්ටීටීඊයට එරෙහි යුද්ධයේ අවසාන සමයේදී නවදිල්ලිය විසින් කොලඹ ආන්ඩුවට ලබාදුන් සහයෝගය පිලිබඳව කරුණු හෙළි කරයි.

හිටපු ඉන්දියානු විදේශ ලේකම් වරයෙක් හා අගමැති මන්මෝහන් සිං ගේ ජාතික ආරක්ෂක උපදේශකව සිටි මෙන්, යුද්ධයේ අවසාන සමයේ ඉන්දු-ශ්‍රී ලංකා සම්බන්ධතා මෙහෙයවූ ඉහල නිලධාරීන් අතරින් කෙනෙකි. ඉන්දියානු පාලක පන්තිය තුළ ඔහු නියෝජනය කරන්නේ, විනය ආර්ථිකව හා මිලිටරි වශයෙන් වටලෑම ඇතුළු කලාපය තුළ වොෂින්ටනයේ මූලෝපායික අවශ්‍යතාවන් සමග නව දිල්ලිය පෙල ගැස්වීම වෙනුවෙන් සෘජුව පෙනී සිටින කොටසකි.

Entitled Choices: Inside the making of India's foreign policy (අදාළ විකල්ප: ඉන්දියානු විදේශ පිලිවෙත ගොඩනැගීමේ ඇතුළත්තය) යන ශීර්ෂයෙන් පලකර ඇති මෙන් ගේ පොත ඇමරිකාව, චීනය, පකිස්තානය හා ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධ ඉන්දියානු විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සාධාරණීකරනය කිරීමේ උත්සාහයකි.

සෝවියට් සංගමය බිඳ වැටීම, 1990-91 ආර්ථික අර්බුදය හා ඉන්දියාව තියුණු ලෙස ඇමරිකාව දෙසට ගත් හැරීම හමුවේ, මේ විදේශ ප්‍රතිපත්ති වර්ධනය කිරීමේ මුඛ්‍ය කාර්යභාරයක් මෙන් ඉටු කළේය. මෙම වර්ධනයන් “දේශීය දේශපාලන හා ආර්ථික පිලිවෙත් වලින් බිඳීමට ඉන්දියාවට අවකාශ සලසා දුන්නේ” යයි ඔහු සඳහන් කරයි.

පොතේ හතරවන කොටසේ එන ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධය පිලිබඳ විස්තරය, ඉන්දියානු පාලක පන්තියේ මෙම ඇමරිකානු නැඹුරුව හා බැඳී තිබේ. වොෂින්ටනයේ “ආසියාවට හැරීම” ප්‍රතිපත්තියට සහාය දෙමින් කලාපය තුළ බිඳීගිය අනුභවයට වලකැපීම සඳහා නවදිල්ලි පාලනය, දකුණු ආසියාතික රටවල් ගනාවක් තුළ මැදිහත් විය.

“බලය පල දරයි: ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ කොටි විනාශ කිරීම, 2009” යන ශීර්ෂයෙන් යුතු පරිච්චේදය, 30 අවුරුදු සිවිල් යුද්ධය තුළ ඉන්දියාව ඉටුකළ කාර්ය භාරය හෙළි කරයි. නවදිල්ලිය නිර්දය ලෙස ගනන් බැලුවේ, එල්ටීටීඊයේ විනාශයත්, කොලඹ පාලනය මත තම අනුභවයන් සහතික කරන්නේ නම්, ශ්‍රී ලංකාව තුළ මහා

පරිමාන ජන සංභාරයක් තමන්ට පිලිගත හැකි බවය.

2009 මුල් භාගයේදී, ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය පෙන්වා දුන් පරිදි, ශ්‍රී ලංකා ආන්ඩුව එල්ටීටීඊය විනාශ කිරීම සඳහා ගෙනගිය යුද්ධයට ඉන්දියාව බෙදේය දෙමින් හා ද්‍රව්‍යමය ආධාර සපයමින් සිටියේය. “බුද්ධි අංශ තොරතුරු ලබාදෙමින් හා සෘජු නාවුක බාධක මගින් මුහුදු සැපයුම් මාර්ග අවහිර කරමින් ඉන්දියානු නාවුක හමුදාව, එල්ටීටීඊය භාමන් කර දුර්වල කළ” බව මේ පොත සනාත කරයි.

හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ හා හමුදාපති සරත් ගොන්නේකා සමග සාකච්චා සඳහා වර්තමාන ඉන්දිය ජනාධිපති, එවකට විදේශ ඇමති වූ ප්‍රනාබ් මුකර්ජි සමග කොලඹට පැමිණි රහසිගත මධ්‍යම රාත්‍රී ගුවන් ගමන්, මෙන් මතකයට නගන්නේ ප්‍රීතියෙනි. මේ ගමන්, 2009 මුල් මාස පහේ, එනම් මැයි 18 වෙනිදා එල්ටීටීඊයේ මිලිටරි පරාජය සිදුවන තුරු සිදු විය.

කොලඹ ආන්ඩුව මගින් රුදුරු ලෙස යුද්ධය උත්සන්න කිරීම මෙන් සාධාරණීකරනය කරන්නේ, සම්පූර්ණයෙන්ම ඉන්දියාවේ කලාපීය අවශ්‍යතා මතය. රාජපක්ෂ විනය, පකිස්තානය හා “තරමක් දුරට” ඇමරිකාවෙන් ද යුද්ධය සඳහා දේශපාලන හා මිලිටරි සහාය ලබාගෙන තිබුණු බව මෙන් පෙන්වා දෙයි. “අපි, ඉන්දියානු අගමැති වරයෙකුගේ (රජීව් ගාන්ධි) ඝාතයකින් ආරක්ෂා කරමින් පසෙකට වි සිටියා නම්, එය භූදේශපාලනිකව වැදගත් අසල්වැසි රාජ්‍යයක් අනෙකුත් බලවතුන් යටතට පත්වීමට ඉඩ හැරීමක් බවට පත් වෙනවා” යනුවෙන් ඔහු සඳහන් කරයි.

1984 සිට 1989 දක්වා ඉන්දියානු අගමැතිව සිට පසුව විපක්ෂ නායක ධුරය දැරූ රාජීව් ගාන්ධි, 1991 දී තම මුල් නාඩුවේදී එල්ටීටීඊ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බ කරුවෙක් විසින් ඝාතනය කරන ලදී. හිටපු ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති ජේ.ආර්. ජයවර්ධනගේ ආන්ඩුව එල්ටීටීඊය අතින් මිලිටරි පරාජයන් ගනනාවක් ලබා, දකුණේ මහජන නොසන්සුන්තාවකට මුහුණ දී සිටි අවස්ථාවක, ගාන්ධි ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධයට මැදිහත් විය.

1987 ජූලියේදී, ගාන්ධි, ලංකාවේ උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ ධනපති පන්තියට සීමාසහිත බලයක් ලබාදුන් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අත්සන් කර එල්ටීටීඊය මැඩීමට ඉන්දියානු හමුදාව ලංකාවට එවීය. ගාන්ධි ඝාතනය, මේ සඳහා එල්ටීටීඊය කළ පලිගැනීමක් විය.

ආරක්ෂක මූලෝපායඥයෙකුගේ නිර්දය ගනන් බැලීම් සහිතව මෙන්, ලංකාව හඳුන්වන්නේ “ඉන්දියානු වෙරළට සැතපුම් දාහතරක් ඇති නවතා ඇති ගුවන්යානා

වාහක නොකාවක්” ලෙසය. ශ්‍රී ලංකාව “සතුරු බාහිර බලපෑම් වලින්” ඇත්කර, තම්ලේනාඩුවට බලපෑ හැකි දෙමල බෙදුම්වාදය වර්ධනය වීම වලකා ගැනීම සඳහා ඉන්දියාව අනිවාර්යයෙන්ම ක්‍රියා කල යුතුව තිබිණි. වෙනත් වචන වලින් කියතොත්, ඉන්දියාවට දේශපාලන වශයෙන් වාසිදායක වනතාක් ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධයේදී සිදුවූ මහා ජන සංහාරයට ඉඩදිය යුතුව තිබිණි.

යුද්ධයෙන් පසුව උතුරු නැගෙනහිර පලාත් වල සිඳු දියුණුවක් ඇති වූ බවට ව්‍යාජ වික්‍රමයක් පොත මගින් මවා පායි. රාජපක්ෂ පාලනයට ප්‍රශංසා කරමින් මෙහි ප්‍රකාශ කරන්නේ, “මීට වඩා කෙටි සිවිල් යුද්ධ පැවති රටවලටත් වඩා ඉක්මනින් යලි ගොඩ නැගීම සිදුකර සාමාන්‍ය තත්වය යලි ඇති කල බව කියාපෑමට ශ්‍රී ලංකාවට අයිතියක් ඇත” යනුවෙනි.

මෙය අමුලක බොරුවකි. උතුරු නැගෙනහිර පලාත් තවමත් මිලිටරි පාලනය යටතේ පවතින අතර, ජනතාව ජීවත් වන්නේ දරුණු ආර්ථික අපහසුතා හා විනාශ වී ගිය යටිතල පහසුකම් වලින් පීඩාවට පත්ව, යුද්ධයෙන් ඇතිවූ මානසික කම්පනයන්ගෙන් මිදීමට කිසිදු සහායක් නොමැතිවය.

මෙහි ගේ මේ ව්‍යාජ වික්‍රමයේ අරමුණ, රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවේ යුද්ධයට ඉන්දියාව ලබාදුන් සහය සාධාරණීකරණය කර, දෙමල සාමාන්‍ය වැසියන් දස දහස් ගනනකට පීඩිත අහිමි කල මේ ලේවැකි සිදුවීම් වලින් යම් ආකාරයක යහපත් ප්‍රතිපල ද උදා කර ඇති බව පෙන්වීමය. මෙහි තර්ක කරන්නේ, ශ්‍රී ලංකාව තුළ කල්පවන්නා සාමයක් ඇතිකරගත නොහැකි වූයේ, රාජපක්ෂ පුද්ගලිකව “පරාජිතයා කෙරෙහි දේශපාලන වශයෙන් පරිතෘග්‍යභීතී නොවූ නිසාය” ඔහු අගවන ආකාරයට මෙය ද පැහැදිලිව මතුවන්නේ යුද්ධයෙන් පසු සමයේදීය.

එහෙත් 2009න් පසුව වොෂින්ටනයට සේම නවදිල්ලියටත්, රාජපක්ෂ විනයට සම්ප වීම පිලිබඳ වර්ධනය වන උත්සුකයක් තිබිණි. රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවට විනයෙන් ඇත් වන ලෙස බල කිරීම සඳහා, ඇමරිකාවේ මෙහෙයවීමෙන් එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලය (යුළුඑච්ඒආර්සී) යුද අපරාධ විමර්ශනයක් ඉල්ලා සිටියේය.

රාජපක්ෂ මෙයට සතුටුදායක ප්‍රතිචාර දැක්වීමට අපොහොසත් වූ විට, 2014 මාර්තු මාසයේ වොෂින්ටනය ජාත්‍යන්තර (යුද අපරාධ) විමර්ශනයක් සඳහා කොමිසම තුළ යෝජනාවක් ගෙන ආවේය. 2015 ජනවාරියේ ජනපතිවරණයේදී රාජපක්ෂ ඉවත් කිරීමෙන් මුදුන්පත් වූ නත්තූ-මාරු කුමන්ත්‍රණයට වේදිකාව සැකසුනේ මේ අයුරිනි. වත්මන් අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ හා හිටපු ජනාධිපති වන්දිකා කුමාරතුංගගේ සහායෙන් මෙහිපාල සිරිසේන බලයට පත් කරන ලදී.

2014 මාර්තු යෝජනාවද ඇතුළුව, වොෂින්ටනය කොමිසම හරහා ගෙන ආ යෝජනාවලට ඉන්දියාව දෙගිඩියා සහගතව සහාය දුන්නේය. ඔවුන්ගේ මෙම පරිස්සමට හේතු වූයේ, වැඩිපුර පීඩනය යෙදීමෙන්

කොලඹ පාලනය තව දුරටත් බිඳිනය දෙසට තල්ලු වී යා හැකි බව ඔවුන්ට හැඟී යාමයි. රාජපක්ෂ වින ඉල්ලීම් වලට එකඟ වීමට වැඩි නැඹුරුවක් දැක්වුවත් ඔහුගේ සොහොයුරු ආරක්ෂක ලේකම් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ, විනය හා සමග තම මිලිටරි සම්බන්ධතා වල ස්වභාවය පිලිබඳව ඉන්දියාවට සහතික ලබා දුන් බව මෙහි පවසයි. ආරක්ෂක ලේකම් වරයා ඉන්දියාවේ උත්සුකයන්ට වඩාත් සංවේදී විය. මෙහි තව දුරට සඳහන් කරන්නේ, 2014 මැයි මස වන තුරුම, රාජපක්ෂවරු මේ සහතිකය ආරක්ෂා කල බවය.

2014 මැයි මාසයේ සිට ඉන්දියාව සම්බන්ධ තත්වයේ වෙනසක් ඇති වූයේ කෙසේ ද යන්න මෙහි සඳහන් කරන්නේ නැත. කෙසේ වෙතත්, රාජපක්ෂ බිඳිනයේ සංචාරය කරමින් දෙවැනි වරටත් විනයේ “සමුද්‍ර සේද මාවත” වැඩි පිලිවෙලට තම සහාය පලකලේ ඒ මාසයේදීය. එම වසරේම සැප්තැම්බර් මාසයේදී ලංකාවේ සංචාරය කරන මෙන් ඔහු වින ජනාධිපති සී පීම්පින්නට ආරාධනයක් ද කලේය. සේදමාවත වැඩිපිලිවෙල, ඉන්දියානු සාගරයේ වින මිලිටරි ව්‍යාප්තියේ කොටසක් බව පවසමින් ඇමරිකාව සහ ඉන්දියාව, ඊට විරුද්ධ විය.

2014 මැයි මාසයේදී, කොන්ග්‍රස් පක්ෂ නායකත්වයෙන් යුත් ඉන්දියානු ආණ්ඩුව පරාජයට පත් විය. අගමැති නරේන්ද්‍ර මෝදිගේ භාරතීය ජනතා පක්ෂයේ නායකත්වයෙන් යුත් ආණ්ඩුවක් බලයට පත්වූ අතර, අපීත් දොවාල් නව ජාතික ආරක්ෂක උපදේශක ලෙස පත් කෙරිණි. නව ආණ්ඩුව ඇමරිකානු මැදිහත් වීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ කෙරුණු නත්තූ-මාරු ක්‍රියාවලියට සම්පූර්ණ සහයෝගය දැක්වීය.

මෙහිගේ තොරතුරු මගින් දෙමල ජාතික සන්ධානය ද ඇතුළු ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමල ප්‍රභූව කියා සිටින පරිදි, ලංකාවේ සුලුතර දෙමල ජනයාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් ගැන නවදිල්ලි පාලනයට උත්සුකයක් ඇතිය යන බොරුව සම්පූර්ණයෙන් සුනුවිසුනු කර දමයි. ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්ති සැම විටම තීරණය කරනු ලැබුවේ පාලක පන්තියේ භූ-දේශපාලන අවශ්‍යතාවන් අනුවය. එලෙසම ලංකාවේ දෙමල ජාතිකවාදී පක්ෂ, ඉන්දියානු හා ඇමරිකානු අවශ්‍යතාවන්ට සහාය දෙන්නේ තමන්ගේ වරප්‍රසාද ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහාය.

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය අනතුරු ඇගවූ ආකාරයටම, ඇමරිකානු ගැති සිරිසේන-වික්‍රමසිංහ ආණ්ඩුව බලයට ගෙන ඒම මගින් වසර තිහක සාහසික සිවිල් යුද්ධයට හේතු වූ කිසිදු කරුණක් විසඳා නැත. මෙයට ප්‍රතිකූලව, කොලඹ පාලනය මගින් කම්කරු පන්තියත්, පීඩිත ජනයාත් පොලිස්-රාජ්‍ය ග්‍රහණය යටතට ගැනීමට උත්සාහ කරමින් සිටී.

මෙහි ගේ පොතෙන්, 2015 ශ්‍රී ලංකා තත්තූ මාරුවෙන් පසු කාලය ආවරණය කරන්නේ නැත. ඔහු නරුම ලෙස තම හැල්ල අවසන් කරන්නේ, “එල්ටීටීඊයන්, සිවිල් යුද්ධයන් නොමැතිව ශ්‍රී ලංකාව වඩාත් යහපත් තැනක් බවට පත්වී තිබෙනවා, මේ ප්‍රතිපලය උදා කිරීමට ඉන්දියාව දායක වූවා” යන අමු කුහක ප්‍රකාශයෙනි.